

ЛОРА ЛЕЙ

Сделката на
БАРАК

ПОРЕДИЦА "ПОРОДИТЕ" КНИГА 11,5
(РАЗКАЗ)

ЛОРА ЛЕЙ СДЕЛКАТА НА БАРАК

Превод: Ralna

chitanka.info

Светът на Породите. Три поколения напред в бъдещето.

Чифтосването между Породи и хора е стриктно регулирано, а Койотите са известни с неспособността си да се чифтосват. Но това се променя, когато Барак среща Мери...

— Казвам да им сритаме задниците и да приключваме с това. Баща ми все още има онези мечове. Освен това има една много хубава брадва, която може да разполови всичко — прошепна кръвожадно лейди Пам Бомонт.

Кафявите ѝ очи бяха потъмнели и замъглени от бушуващата в тях смесица на гняв и страх. Кожата ѝ, с цвят на кафе, бе зачервена от гнева, а напрегнатият ѝ поглед можеше да изнерви дори най-силния мъж. Мери знаеше, че е възможно, беше се случвало.

— А аз казвам просто да ги изчакаме да излязат. За кои, по дяволите, се мислят, че да ни нареждат така? Може би просто блъфират — изсъска вбесено лейди Лиса Кенсингтън.

Сините ѝ очи проблясваха яростно, докато отмяташе назад дебел кичур тъмнокестенява коса през рамото си. И все пак тя също бе бледа — знак, че е много по-притеснена, отколкото признаваше.

Лейди Мери Роудс гледаше мълчаливо най-добрите си приятелки, докато те спореха помежду си. В сегашното положение тя се боеше, че наистина нямат никакъв шанс в ситуацията, в която се намираха.

— Крадливи копелета! — Гласът на Пам вибрираше от гняв. — Човек би помислил, че миризливите плъхове трябва да са се омели досега.

Но не бяха. „Копелетата“, за които ставаше въпрос, винаги бяха гладни за повече, винаги взимаха това, което смятаха, че им принадлежи, без значение дали имаше смисъл, или не. В този случай нямаше почти никаква логика в решението им да спечелят три титулувани дами.

Награди. Мери едва не тръсна възмутено рамене. Те бяха спечелени, а не ухажвани. Като „дами“ на богатството, техните титли бяха нови, давани през последното десетилетие на жени с чиста човешка кръв, неопетнена от гените на Породите, които бродеха измежду тях.

— Защо трябва да има значение какво е сторил дядо ни? — попита тихо Лиса, знаейки че явно има някакво значение, без това да бъде разумно.

— Защото те са придобили сила. И защото искат да намерят начин да си отмъстят. Справедливост. — Мери въздъхна със

съжаление, изправяйки се на крака и отивайки до тесния, висок прозорец на спалнята ѝ.

Тя се загледа в града пред нея, виждайки проблясващите му светлини, представяйки си ужасите на живота зад светлините. Имаше такива, които оставаха в града, след като паднеше нощта, и те имаха много малко милост към всички, които вървяха между тях. Същества, облечени в тъмно, изпълнени с гняв и ненавиждайки тези, които са над тях.

Светът им вече бе такъв. Толкова много неща се бяха променили през последното десетилетие, дори откакто се бе родила. Вече само силните оцеляваха. Само тези, които умееха да са в крак с каймака на обществото, можеха да живеят комфортно. Да изпаднат от този висок статус щеше да бъде ужасно. Ако не направеха нещо, семействата им, определено щяха да пропаднат.

— Насилието няма да ни бъде от никаква полза — въздъхна накрая Лиса зад нея. — Нито можем да предположим някой от тях. Какво ни остава, Мери?

Мери стисна юмруците си. Тя се бореше да запази контрола си, въпреки гнева и чувството за предателство.

— Ще откраднем файловете. — Тя се обърна към приятелките си, гледайки ги внимателно, докато излагаше идеята, която я бе обсебила от дни. — Няма да могат да направя нищо без тях. Ще откраднем обратно доказателствата, които са събрали.

Очите на Лиса се разшириха притеснено, но Пам изглеждаше развълнувана от идеята.

— Водачът им Барак принуди татко да му даде един от имотите на майка. Това е място, което всички познаваме. Тъй като са агенти на отдела, през нощта ще са навън да работят. Утре вечер ще се промъкнем, ще откраднем файловете и ще се върнем тук. Тогава можем да им сричаме задниците. — Тя се усмихна триумфално, когато приятелките ѝ я изгледаха изненадано. Нямахте търпение да приведе в действие плана си. Барак се бе опитал да я въвлече във връзка, в която тя щеше да бъде напълно унижена, ако позволеше.

— Ще бъде изключително опасно — каза бавно Лиса. — Как ще влезем там?

— Ще тръгнем преди здрачаване и ще чакаме зад къщата, докато се стъмни. Сейфът има някои дефекти, за които малцина са наясно.

Мога да го отворя без значение дали комбинацията му е сменена. Той ще се проклена, че е прибрал тези важни документи точно в този сейф.

Щеше да е толкова просто, помисли си тя. Копелетата нямаше и да разберат какво се е случило.

— Перфектно — заяви Пам, — аз съм „за“. Ще ги победим в собствената им игра.

— Жалко — въздъхна Лиса, поглеждайки към останалите. — Талан ми допадаше. Нямаше да е никак зле, ако ме бе ухажвал.

— Да, Дерек също — сви рамене Пам. — Видя ми се доста приятен за безмилостна Порода. Смятам, че мога да се преборя с него. — Тя се ухили безочливо, макар и с нотка на съжаление.

Мери не каза нищо. Бе мислила, че с Барак бяха станали добри приятели през последните няколко месеца. Не бе очаквала той да я измами по този начин. Чувстваше се предадена, бясна, че е възнамерявал да я изнудва по този начин.

— Значи сте съгласни с плана на братовчедка си? — попита тя.

— Съгласни — кимнаха и двете момичета.

— Идеално. Значи утре. Ще ги накараме да се гърчат, щом вече няма да имат оръжието, с което да ни държат в ръцете си. Може би тогава ще видят, че не сме толкова слаби, колкото смятат.

Самодоволство изпълни цялото ѝ същество. Щеше да му покаже, че не е толкова лесна за побеждаване, колкото е смятал той. Да я спечели? Сякаш е награда, нещо, което да получи като разменна монета. Новите закони за чифтосването на хора и Породи бяха нелепи. Макар някои да бяха по-добри от други. Светът понякога бе побъркано място. Но това не бе проблем, който тя можеше да поправи. Трябваше да се концентрира върху Барак, колкото ѝ да ѝ бе омразна тази мисъл. Проклет да е. Не трябваше да прави така.

Не трябваше да се опитва да я принуди да стори това, което щеше да му даде доброволно. И все пак, точно това се бе опитал да стори. Тя игнорира нуждата, която разкъсваше тялото ѝ с алчните си усещания. Докосването му я караше да гори, а няколкото нежни целувки, които бяха разменили, ѝ бяха дали надежда.

Надежда, която той бе унищожил с един ненужно жестока постъпка.

Беше преобана. Метафорично, помисли си Мери, и много скоро буквално. Пам и Лиса бяха изведени от стаята от другите двама агенти на Отдела и сега тя бе изправена пред водача им, най-безмилостната мъжка Порода, ако се съдеше по смръщеното му, тъмно изражение.

Този поглед би трябвало да я изплаши. Вместо това накара кръвта да заври в тялото ѝ, ехтейки в стегнатите, свиващи се мускули на вагината ѝ. Тя чувстваше гърдите си подути и чувствителни и знаеше, че зърната ѝ са втвърдени под плата на блузата ѝ, потръпващи от нужда. Той можеше да запали страстта ѝ както нищо и никой друг не биха могли. Караше я да копнее за докосването му, за вкуса му.

Той се бе отпуснал назад в големия кожен стол, който някога бе на дядо ѝ, а кестенявите му вежди се бяха присвили над проблясващите му сребристо сиви очи. Единият му крак бе подпрян на отвореното долно чекмедже на бюрото, а в ръцете си държеше снимки и документи, които можеха напълно да унищожат баща ѝ. Доказателства, че прапрадядо ѝ и прадядо ѝ са били част от ужасната организация, наречена Съветът по генетика.

— Планът ти всъщност беше изключителен — заяви Барак с хладно възхищение. — Поздравявам те за това. — Гласът му изпрати тръпка на нужда по цялото ѝ тяло. Как, за бога, щеше да го отхвърли, докато всичко, което искаше, бе да го изуча.

Мери въздъхна, усещайки как твърдите ѝ зърна се трият в плата на блузата ѝ. Тя не мислеше, че е възможно да се възбуди повече от това.

— Поздравите са удачни само при плановете, които са имали успех.

Устните му, порочни и все пак жестоки, се извиха одобрително. Тя се зачуди какво ще е усещането на тези устни — дали ще са твърди и алчни срещу нейните, или нежни, внимателно контролирани целувки като предишните, които си бяха разменяли.

— Щеше да успееш. За нещастие не си се сетила за възможността, че мога да изпратя хора, които да те наблюдават. Да подценяваш врага си е фатална слабост, лейди Мери.

Мери изпъна рамене и го погледна ледено. Бяха се провалили. Причината бе без значение. И тя може да бъде силно привлечена от него, но проклета да бъде, нямаше да му позволи да смята, че я е победил.

— Връзката с мен толкова ли те отвращава? — попита я най-накрая той, и макар гласът му да бе леко колеблив, нещо проблясваше в тези негови сребристи очи, което малко я ужасяваше.

— Намирам изнудването на отвратително — заяви му тя. — Нямам желание да бъда нечия награда, Барак. Наясно си с това.

Тя си спомни за крехкото приятелство, което мислеше, че се е зародило помежду им, и ѝ се искаше да изкрещи срещу арогантността му. Предположението му, че може да прави каквото си поиска, я изкарваше извън нерви. А арогантността му я караше да иска да види какво ще се случи, ако се изправи срещу него. Физически и психически.

— Това би било по-добре от унижението на един публичен търг — каза той, а в тона му се долови гневна нотка. — Нима мислиш, че аз съм единственият, който знае как точно семейството ти е станало толкова заможно? Имаш дяволски късмет, че аз открих истината, а не някой, който с радост би разбил семейството ти.

— Ако имаше поне капка чест, щеше да кажеш на баща ми за информацията, която си открил, и да я унищожиш — изкрещя му тя, треперейки от страх и непознатата нужда, която се пораждаше в тялото ѝ всеки път, щом се доближеше до нея. — Щеше да те е грижа за мен и за приятелството, което се породи между...

— Приятелство? — Той скочи на крака с такава бързина и проява на сила, че я накара да отстъпи от него, едновременно изплашена и развълнувана. — Наистина ли вярваш, че искам от теб само една такава нетрайна връзка? Мислиш ли, че бих си губил времето и енергията за нещо толкова ненужно? Нямам нужда от приятели, жено. Имам нужда от половинка. Когато целуна задника ти, ще бъде буквално, не метафорично.

Мери усети как лицето ѝ се зачервява от гнева, който започваше да изпуска от контрол. Бушуващите емоции, които той винаги предизвикваше в нея, сега започнаха да излизат на повърхността.

— Тогава се чифтосай с някой от твоя вид — озъби му се тя. — Ако искаш да знаеш, аз нямам желание да имам за половинка вид, различен от моя собствен.

Той изсумтя отвратено.

— Нима мислиш, че съм глупак? — попита той, приближавайки се към нея, докато мощното му тяло потръпваше, подготвяйки се за

всяко движение, което би могла да предприеме, докато той идваше към нея.

Мери започна да отстъпва назад, треперейки вътрешно, докато той се пристъпваше бавно към нея.

— Да, такъв си — заяви тя, останала без дъх. — Ако смяташ, че можеш да ме принудиш в подобна връзка, значи си глупак.

— Да те принудя? — попита той меко, присвивайки очи, докато тя можеше да почувства кръвта да кипи във вените ѝ.

Проклет да е, проклета да е и тя. Какво караше тялото ѝ да реагира по този начин на агресията му? За нещастие този път нямаше къде да избяга. А тялото ѝ бе всичко друго, но не и склонно да бяга. Вагината ѝ бе влажна и готова да му позволи да направи каквото пожелае с нея.

— Как по друг начин би го нарекъл? — попита тя, опирайки гръб в стената, докато дробовете ѝ водеха отчаяна борба да поемат глътка въздух, докато говореше.

— Мога да помириша аромата на сладките сокове, стичащи се от вагината ти — изръмжа ниско той, спирайки на дъх разстояние от гърдите ѝ. — Ти си влажна и копнееща за мен, Мери, както си била винаги.

Мери вдиша дълбоко. Тялото ѝ отново потръпна, но не от страх. Вълнение, горещо и изпълнено с нетърпение, преминаваше през нея. Вагината ѝ се присвиваше от нужда, гърдите ѝ трепереха, а зърната им бяха по-твърди от всякога.

— Породите имат очевидна липса на тактичност — обвини го тя въпреки горещината между бедрата ѝ.

— А вие, чистокръвните дебютантки, мислите, че сте прекалено чисти и ценни дори да обмислите да бъдете докоснати от нещо, което е смятано за животно — изръмжа ѝ тихо той. — Това, което е грешно, лейди Мери, е мнението ти, че малката ти сладка вагина е прекалено чиста и безценна, за да бъде обладана от един Койот.

Коленете на Мери се разтрепериха, когато утробата ѝ се стегна в сладна конвулсия. Тя едва успя да сдържи възбуждения си стон, но имаше чувството, че той е повече от наясно с реакцията ѝ.

— Това се случва само при чифтосване — напомни му тя останала без дъх. — Койотите не се чифтосват. — Бе правила проучване за сексуалността на Породите. Те бяха известни с това, че

имаха големи дебели пениси, които обаче не бяха прекалено дълги. Старата поговорка „колкото по-дебел, толкова по-добре“ прелетя през съзнанието ѝ, карайки я да се изчерви от неудобство и възбуда.

— Може да не се чифтосам с теб, но ще те притежавам — каза ѝ той ядосано, навеждайки се към нея, а погледът му бе пленил нейния, докато притискаше гърди към нейните.

Мери поклати немощно глава.

— Никога! — Опита се да звучи обидена, но гласът ѝ бе прекалено слаб, много далеч от тона, който би искала да използва.

Тя бе по-силна от това, уверяваше се сама, докато очите ѝ се разширяваха, а устните ѝ се разтвориха, за да си поеме дъх, когато видя, че той навежда глава към нея. Наум тя си повтаряше, че една целувка няма да направи нещата по-зле, отколкото бяха. Бе мечтала за целувката му. От месеци се нуждаеше от тази целувка. По дяволите, бе спряла да се самозалъгва преди седмици; искаше да го чука, докато той не започне да вие от удоволствие.

— Това е лудост — прошепна тя, отпускаяки ръце на гърдите му.

В мига, в който дланите ѝ усетиха горещата сила под материята на ризата му, тя бе изгубена. Той бе толкова твърд, опасен и вълнуващ. Нима не се бе задушавала от ограниченията, които бе поставил баща ѝ? Няма ли една Порода Койот, която е известна с това, че не се обвързва истински, да бъде идеалната половинка за жена, копнееща за независимост? Чувствен и порочен, див и силно сексуален, той можеше да разпали желанието ѝ, и все пак щеше да му липсва чувството за притежание, което притежаваха мъжете с чиста кръв.

Тя плъзна ръце по гърдите му, изпробвайки силата на раменете му, и простена, когато устните му завладяха нейните. Тялото ѝ се изпъна от заредената с електричество страст, която неочаквано избухна между тях. Тя се притисна към него, а устните ѝ се разтвориха, за да поемат езика му. Вкусът му бе горещ и сладък като кафе и шоколад и заля сетивата ѝ. Устните му се спуснаха към нейните, езикът му, леко грапав, горещ и лаком, се втурна в устата ѝ, преплитайки се с нейния. Той изръмжа срещу нея, притискайки я към стената, докато се привеждаше леко, за да може ерекцията в панталоните му да се намести между бедрата ѝ, потривайки се в клитора ѝ с чувствено обещание.

Тя очакваше Барак да бъде груб. Очакваше да иска бързо и порочно единение. Бавният му маниер я обърка. Устните му галеха нежно нейните, езикът му отпиваше от нея, сякаш жадуваше за гласа ѝ, сякаш се нуждаеше от повече.

Ръцете му издърпаха светлата блуза от дънките ѝ, докато пръстите ѝ се забиваха в раменете му.

Ръце, твърди и горещи се плъзнаха по кръста ѝ, под блузата, пръстите му погалиха кожата ѝ, пробуждайки нужда за повече. Ръцете му бяха топли и с чувство за притежание, пръстите му обхождаха тялото ѝ, докато стенеше срещу него от удоволствие.

Когато езикът му се преплете отново с нейния, тя го почувства по-горещ, по-подут и туптящ в устата ѝ като силния пулс на сърцето ѝ. Интригуващ вкус на подправки обгърна сетивата ѝ. Една далечна част в ума ѝ започна да крещи предупредително, но тя бе безсилна да се спре и жадно отпиваше от невероятния вкус. Мери засмука гладно езика му и простена от вкуса на ванилия и индийско орехче, които изпълниха сетивата ѝ.

Сякаш този вкус запали тялото ѝ и тя започна да гори. Клиторът ѝ туптеше с гореща нужда, тялото ѝ изведнъж стана невероятно чувствително, а кожата ѝ молеше, настояваше за докосването му.

Мери откъсна устни от неговите, заемайки се да разкопчае копчетата на ризата му, обладана от нуждата да почувства кожата му срещу своята. Той също не стоеше неподвижно. Пръстите му разкопчаха блузата ѝ и я избутаха назад по раменете ѝ, докато тя правеше същото с неговата.

— О, господи! — Тя едва не изпищя от удоволствие, когато гърдите му се докоснаха до зърната ѝ. Чувствителните връхчета бяха твърди и всеки път щом се докоснеха до гърдите му, караха вагината ѝ да се свива със сладост, граничеща с екстаз. Коляното му се провря между бедрата ѝ, повдигайки я и принуждавайки я да язди твърдото му, мускулесто бедро, търкайки напрегнатия си клитор в него.

Породите не би трябвало да имат косми по тялото си, но по гърдите му имаше нежен мъх, който закачливо дразнеше зърната ѝ, карайки я да се притисне по-силно в него и да копнее за повече. Много повече.

Барак бе успял да запази малко повече контрол от Мери.

Ръцете му я докосваха с отчаян копнеж, докато устните му милваха шията ѝ, спускайки се надолу по ключицата към връхчетата на гърдите ѝ.

Когато устата му покри едното ѝ зърно, пръстите му се заеха с копчетата на дънките ѝ. Ръцете на Мери бяха по-малко контролирани, по-малко ефективни, но все пак тя успя да разкопчае панталона му и ръцете ѝ разтвориха плата, докато неговите избутваха дънките надолу по бедрата ѝ.

Мери трепереше от усещанията, които разтърсваха тялото ѝ, докато не откъсваше поглед от очите му. Погледът му бе изпълнен със сексуални обещания и тъмни мъжки намерения. Дънките се свлякоха по бедрата ѝ, докато той се навеждаше пред нея. Около тях се надигна вълнение, пулсираща сексуална интензивност, която караше кръвта им да кипи и изпълваше въздуха около него. Той се справи бързо, сваляйки маратонките ѝ, и тя имаше време само да простене, преди да свали дънките ѝ бавно и внимателно.

Барак коленичи пред нея, главата му бе на нивото на корема ѝ, а лицето му само на сантиметри от копринените къдрици между бедрата ѝ. Ръцете му сграбчиха бедрата ѝ, задържайки я на място, когато застана неподвижно пред нея.

— Уханието ти ме прави слаб — прошепна той, а гласът му бе дрезгав, пропит със сила и страст. — Няма нищо, за което да копнея повече, Мери, от това да вкуся тази сладост.

Хватката му около бедрата ѝ се стегна, принуждавайки я да ги разтвори и да му даде достъп до така желаната от него сладост. Дъхът излизаше на тласъци от гърдите ѝ, а от гърлото ѝ се откъсваха тихи, сексуални стенания на възбуда. Тялото ѝ изгаряше за допира му, а женствеността ѝ пулсираше с настоятелност, която не можеше да скрие или отлага повече. Когато разтвори краката ѝ, тя усети хладните, влажни сокове на същата тази настоятелност по топлите си бедра.

— Толкова си влажна, соковете ти са покрили красивите ти къдрици. — Гласът му сега бе скован, а контрола му вече се изплъзваше. — Това е празник за мен. Мислиш ли, че ще издържиш тласъците ми, глада ми за теб?

Очите му се повдигна към нейните. Сребристосивият му поглед потъмня до буреносно сиво. Мери почувства соковете ѝ да се изливат

по-бързо от тялото ѝ, женствеността ѝ изискваше докосването му, грапавата ласка на езика му.

— Нека видим дали мога да го направя — прошепна той, когато тя не му отговори.

Първото докосване на езика му по скритите гънки на женствеността ѝ я накараха да се изправи на пръсти в отговор. Утробата ѝ се сви конвулсивно, изливайки още от соковете си. Устните му бяха там, за да уловят есенцията на възбудата ѝ, а из въздуха се разнесоха животински звуци, докато потапяше езика си в тялото ѝ.

Тя потрепери бурно, коленете ѝ омекнаха и силата напусна всичките ѝ мускули, оставяйки тялото ѝ изпълнено единствено с похот.

Той засмука и заблиза женствеността ѝ ненаситно и проникна с език във вагината ѝ, докато пръстите му разтваряха интимните ѝ устни, позволявайки на носа му да се търка еротично в клитора ѝ.

Ако бе успяла да си поеме дъх, вероятно би изкрещяла от мъчителното удоволствие. Както изглежда, единствено силата на ръцете му я държеше в изправено положение, предлагайки му сладката ѝ вагина като изискано еротично блюдо. Зъбите му одраскаха леко нежната ѝ плът като еротична заплаха, преди езикът му отново да се потопи в нея.

Накъсаните ѝ стонове изпълниха въздуха около тях в мига, в който тя усети, че я сваля на колене пред себе си. Устните му целунаха корема ѝ, продължиха нагоре за дълга, твърда ласка към зърната на гърдите ѝ, преди почти грубо да покрият устните ѝ.

Тя усети вкуса си по устните, по езика му се долавяше острата сладост на тялото ѝ. Би трябвало да бъде отвратена, би трябвало да се отдръпне, помисли си тя, но вместо това се притисна към него за една по-силна, по-дълбока целувка. Той разкъса блузата от раменете ѝ, смъквайки плата и захвърляйки го настрани.

— Наведи се — агресивна възбуда отекна в похотливото му ръмжене.

Той я нагласи на колене и ръце пред себе си, а ръцете му хванаха бедрата ѝ, намествайки се зад нея.

— Барак... — От нея се надигна тревога, но не толкова силна, че да унищожи възбудата, която бушуваше в тялото ѝ.

Ръцете му се преместиха между бедрата ѝ, пръстите му погалиха гъстата влага, докато се потопиха в малкия отвор на вагината ѝ.

— Девствена ли си? — попита той с твърд и дрезгав тон на притежание.

Мери изведнъж се почувства малко повече от нервна. Дали щеше да се ядоса, че не е? Дали щеше да я накаже?

— Моля те, Барак — прошепна тя, изпълнена с тревога.

— Отговори ми — нареди той, а тя почувства как широката глава на пениса му докосва входа на вагината ѝ.

Тя усети как женствеността ѝ се свива, усети как цялото ѝ тяло се напегна, очаквайки обладаването.

— Не — изплака тя треперейки.

— Добре — задоволство изпълни гласа му. — Никоя девственица не би преживяла това, което имам нужда да направя с теб, Мери. Безсилен съм срещу нуждата да те притежавам.

Тъмно съжаление и тръпнеща възбуда изпълваха гласа му, докато тя усети проникването му. Инстинктивно стегна вътрешните си мускули.

— Стегната — прошепна той с измъчен глас. — Толкова си стегната, Мери. Когато те изпълня, ще ме изгориш жив.

Пръстите му разтвориха срамните ѝ устни, правейки път на широката главичка на пениса му, докато проникваше навътре. Мери простена, чувствайки как тялото ѝ се разтяга около възбудената плът, докато той си проправяше бавно път навътре в нея.

Чуваше тежкото му дишане зад себе си, или това бе нейното? Главичката на пениса му се движеше бавно навътре и навън, като всеки път влизаше малко по-навътре, карайки я да отпусне мускулите си около него. Вагината ѝ изгаряше за него, изисквайки по-бързо и по-силно проникване.

В следващия миг почувства мощната струя предеякулационна течност да се излива вътре в нея. Той простена от изненада, докато тялото му се притискаше към нея. Горещината на предеякулационната течност успокои вътрешните ѝ мускули.

— Не! — Мери поклати глава протестирайки, тъй като знаеше какво се случва. Господи, Койотите не би трябвало да могат да се чифтосват, не би трябвало да са способни да отделят тази течност, която едновременно да успокои тялото ѝ и да подсили възбудата ѝ до по-дълбоко равнище.

— Спокойно — прошепна той, едната му ръка хвана здраво бедрото ѝ, а другата се обви около отчаяно възбудената му плът. — Милостиви боже, Мери, какво ми стори?

Още една струя предеякулационна течност се изстреля от пениса му. Мери подскочи изненадано назад към него, вкарвайки члена му понавътре във вече успокоената ѝ вагина.

Въпреки отпуснатите мускули, широката главичка все още я разтягаше, карайки я да се чувства изпълнена, изгаряше я и я възбуждаше още по-силно. На ръба на болката, обладаването я правеше все по-гореща, карайки я да се овлажнява за него.

— Мери! — Той простена името ѝ и целуна гърба ѝ, извивайки се над нея, докато тялото му потрепери отново при изненадващата еякулация, която накара вагината ѝ да се свие отново, преди мускулите да се отпуснат още повече.

Той простена отново и тласна дълбоко в треперещото ѝ тяло, а тя извика от твърдото проникване. Нежната плът се разтвори под тласъците му и всеки чувствителен нерв в нея крещеше от изгарящото, шокиращо удоволствие. Тя се стегна инстинктивно около него, женствеността ѝ потръпваше, клиторът ѝ пулсираше, докато тя извиваше гръб, поемайки го все по-дълбоко.

Сега тя се бореше да поеме дъх заради отчаяното усещане на удоволствието, примесено с болка, което разтърсваше тялото ѝ. Членът му потръпваше в нея, предеякулацията успокояваше мускулите ѝ, докато той се извиваше над нея, борейки се за контрол — контрол, който не можеше да възвърне.

Оттегляйки се бавно назад, пенисът му се плъзна през стегнатия тунел, обгръщащ ерекцията му, но Мери се дръпна назад към него, отказвайки да го пусне и да се откаже от чувството на пълнота, което ѝ носеше той. Тя се бореше да го задържи в себе си.

Свирепо ръмжене отекна около тях, когато той сграбчи бедрата ѝ и се потопи силно в нея. Ръцете ѝ се огънаха, гърдите ѝ се притиснаха към пода, бедрата ѝ трепереха, а вагината ѝ гореше около пениса му, когато почувства, че контролът му се изплъзна.

Той я дръпна рязко към себе си и започна да тласка силно и бързо в треперещата ѝ вагина, която сякаш стенеше, молейки за още.

Светкавица се спусна през женствеността, през утробата ѝ, през лудо препускащата кръв във вените ѝ, стягайки гърдите ѝ, карайки я да

се бори да остане в съзнание. Чувството не можеше да се сравни с нищо, което някога бе изпитвала. Пенисът му галеше стените на вагината ѝ със силни, бързи тласъци.

Главичката на члена му се търкаше в стегнатите мускули, разтягайки ги все повече, докато горещата еякулация изпълваше малкия тунел. Женствеността ѝ гореше, крещейки за освобождение, стискайки ерекцията му, докато се бореше да свърши. Клиторът ѝ бе подут и пулсираше като второ сърце между бедрата ѝ.

Удоволствието превзе тялото ѝ. Разкъса я, стегна мускулите ѝ, подлудявайки я от нуждата от оргазъм.

Бедрата ѝ се извиваха под дланите му, притискайки тялото ѝ назад към него, опитвайки се да го поеме по-дълбоко.

Мускулите се стегнаха в тялото ѝ, когато агонизиращото удоволствие започна да я поглъща. Тя се изпъна от главата до петите, когато вагината ѝ започна да пулсира от интензивността на екстаза.

Тя изкрещя името му, когато той се потопа отново силно и бързо в нея, карайки я да се бори да поеме дъх. След това почувства онова, което вярваше, че никой Койот не може да стори. Пенисът му набъбна, твърдия възел, който свидетелстваше за добавените му животински гени.

— Не! — изплака тя, изплашена от нарастващите вибрации, които се засилваха. — Барак, моля те... моля те... — Но за какво молеше, тя не бе сигурна.

— Поеми ме, Мери! — Той се приведе към нея, гласът му бе дрезгав и заповеднически. — Поеми ме, бейби. Поеми ме целия.

Звукът стана гърлен и стенещ, докато се тласкаше силно, опитвайки се да потъне все по-навътре в нея.

Оргазмът премина през нея опустошавайки я, заключвайки го в тялото ѝ, докато освобождението му експлодираше в изгарящата ѝ вагина. Бедрата му трепереха неконтролируемо, разпъвайки стегнатите ѝ мускули, докато изливаше освобождението си в нея. Женствеността ѝ експлодира, клиторът ѝ запулсира, присъединявайки се към разкъсващото освобождение, което носеше възбудената му плът, милваща нервните ѝ окончания.

Тялото ѝ се тресеше от силните експлозии, които тялото на Барак възпламеняваше в нея. Вагината ѝ обливаше в соковете си ерекцията

му, милвайки стегнатия възел, който я разтягаше, заключвайки го нея, държейки го дълбоко и здраво в тялото ѝ, докато изгаряше около него.

— Моя! — Зъбите му се забиха в рамото ѝ, карайки я да извика от еротичната болка, когато зъбите му пронизаха кожата ѝ, а езика му облиза наранената плът, за да я успокои.

От устните ѝ се откъсваха дълбоки и изтощителни стонове. Кости и тъкани, мускули и нервни окончания. Тя се разтопи под него, а силата на удоволствието я накара да се отпусне на пода, принуждавайки го да я покрие, държейки краката ѝ раздалечени със своите, докато възелът потръпваше в нея, изстрелвайки последните струи от семенна течност в утробата ѝ.

Пръстите на Мери се вкопчиха в килима, докато последните тръпки на оргазъма бавно отминаха. Женствеността ѝ потръпна за последен път, преди да се отпусне презадоволена.

След известно време агонизиращото разтягане на вагината ѝ се успокои и той се оттегли от нея с еротичен всмукващ звук, сякаш тялото ѝ протестираше от това, че я напуска. Барак се отпусна зад нея, борейки се за въздух, докато ръцете му я обгърнаха здраво, без да ѝ позволи да се отдалечи от него, макар че тя едва ли щеше да има сили да опита.

— Моя — прошепна той срещу рамото ѝ, устните му погалиха нежната извивка на ръката ѝ, а гласът му бе сънен.

— Никога — простена тя, знаейки, че последният ѝ опит да задържи независимостта си най-вероятно щеше се провали.

Барак се ухили.

— Ще видим, скъпа моя. Ще видим.

Мери въздъхна.

Наистина щяха да видят.

Редактор: ganinka, 2015

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.